

yderligere almenpræventiv konsekvens af en skærpet strafudmåling vil seksualforbrydere ved udsigt til en langvarig fængselsstraf betænke sig, inden de realiserer en seksualforbrydelse mod en mindreårig.

Forslagsstillerne er bekendt med de retsteoretiske indvendinger mod minimumsstraffe, herunder at der undtagelsesvis vil forekomme tilfælde, hvor forholdet bør bedømmes mildere end minimumsstraffen for den pågældende forbrydelse. Dette forhold opvejes dog efter forslagsstillerens opfattelse af de muligheder for strafnedsættelse, som domstolene i kraft af straffelovens §§ 84 og 85 er udstyret med.

Efter disse bestemmelser vil domstolene i særlige tilfælde kunne udmåle en lavere straf end minimums-

straffen. Hvis der gennemføres en minimumsstraf for voldtægt mod unge under 18 år, vil domstolene derfor under helt særlige omstændigheder kunne udmåle straffe under et år.

Minimumsstraffe er i øvrigt ikke retssystemet ubekendt. Mest nærliggende er det at pege på reglen i straffelovens § 261, stk. 2, hvorefter den, som for egen vindings skyld berøver en anden friheden (kidnapning), straffes med minimum et års fængsel. Forslagsstillerne finder i den forbindelse, at en voldtægtsforbryder, som pådrager en helt ung pige alvorlige langvarige fysiske og psykiske men, bør risikere samme straf som eksempelvis en kidnapper, der bortfører en anden person for at få udbetalt en løsesum.

Skriftlig fremsættelse

Helge Adam Møller (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om hårdere straffe for voldtægt.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.